

καὶ τὰς χρηματικὰς προσφορὰς, αἵτινες κατ' ἔθος δίδονται ἐν πάσῃ εὐτυχίῃ ἢ δυστυχίῃ περιπτώσει τοῦ μαλγασικοῦ βίου.

Ἡ ἐκφορὰ, κατὰ τὰ ἔθιμα τὰ ἐπιχώρια γινόμενην περὶ δυσμᾶς ἡλίου, ἐτελέσθη τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου, τῇ ἐβδόμῃ ἐσπερινῇ ὥρᾳ ἐν μέσῳ ἀπείρου συρροῆς λαοῦ.

Οἱ υἱοὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ οἱ πλησιέστατοι συγγενεῖς αὐτοῦ μεταβάλλαντες ἐξήγαγον τὸ σῶμα ἐκ τῆς αἰθούσης, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἦτο ἐκτεθειμένον, ὅπως τὸ μετακομίσωσιν εἰς τὸν τάφον ἀπέχοντα εἰκόσι περίπου βήματα, ἐνθα ἐμελλε νὰ ἐγκλισθῇ.

Τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα ἡ πομπὴ διήνησε βραχύτερον ἡμισεῖας ὥρας, ἐκάστου μέλους τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀμιλλωμένου περὶ τῆς τιμῆς τοῦ νὰ βαστάζῃ τὸ φέρετρον, τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο πολὺ ἐπικινδύνως αἰωρούμενον ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς.

Ὁ τάφος ἦτο περιπεφραγμένος διὰ καταπετάσματος λευκοῦ, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου εἰσῆχθη τὸ φέρετρον· τὸ σῶμα ἐξήχθη αὐτοῦ ὑπὸ τῶν προνομιοῦχων εὐγενῶν καὶ κατεβιβάσθη εἰς τὸ ὑπόγειον, οὗ ἡ πέτρα ἐσφραγίσθη μὲ ἐρυθρὸν χῶμα.

Τὸ κενὸν φέρετρον ἀπεκομίσθη εἰς ἱερὸν δάσος πρὸς ἀνατολὰς τῶν ἀνακτόρων κείμενον.

Ἡ ἐπικήδειος τελετὴ ἔληξε περὶ τὴν ἐνάτην τῆς ἐσπέρας.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ἈΣΜΑΤΑ

Β

Σὰν θάλασσα ταραζοῦμαι σὰν κῦμα δέρν' ὁ νοῦς μου
νοῦδ' ἰσοῦ στὸ στῶμα δὲν χορῶδ' ἰουδὴ στὸ κρηβατάκι.
Γιὰ δυὸ ματούδια ληθάματα γιὰ τὰ φιλῶ γιὰ σκάζου.
Δώδεκα χρόν' πηρπάτησα μαζί μὴ τὰ καράβια,
κὴ τώρα βγῆκα ἔστ' ἡ στήριά, ἔς τὴν μάνα μου νὰ πάγου.
σταυρώου τὴν ἀγάπη μου κὴ δὲν τὴν ἀγνωρίζου,
κ' ἐκείνη ποῦ μ' ἐγνώρισεν, ἀπὸ τοῦ μαντυλοῦδι :
— Ἔνε μ' τὸ μαντυλοῦδι σου γιατί ἔνε ληρουμένη ;
— Ἡ ἐξητητεῖα τὸ λέρουσι, τὰ ξήρμα τὰ ξένα.
— Δὲν μοὶ τὸ στέλνεις μιὰ βραδύα νὰ σοὶ τὸ μοσκοπλύνου ;
— Ποῦ ναῦρης κόρη μ' τὸ θερμῶ, ποῦ ναῦρης τὸ σαποῦνι ;
Τὸ ἔπλυν, τὸ πῆλουσεν ἀπάνω εἰς τὴν στήθοῦδι εἰς,
γιὰ νᾶβ' ἢ κάψ' ἢ ἀπ' τὴν καρδία νὰ ἴλιση τὸ μαντύλι.

Β

Κοράσιον ἐτραγούδησε ἄν' σὲ γυαλένιον πύργον.
Τὸ ἔπερμαχιδ ἦταν ἡ ψηλὸ κ' ἡ κόρη βραχνιασμένη
τὰ πῆρ' ἀγέρας τὴ λαλιὰ πάει μέσ' τοῦ θαλάσσου,
κ' ὅσα καράβια τάκουσαν ὅλα λιμνιώνα ἡ πῆραν,
μόν' "να καράβι κρητικὸ λιμνιώνα δὲν ἐπῆρε.
— Δὲν σὲ φοβοῦμαι, κῦρ Βουριά, κ' ἐσένα τρελλο-Νότη,
ἔχου καρὰ ἀπὸ καρυά, κατάρτι ἀσημένιο,
ἔχου κ' ἕνα ναυτόπηδο ποῦ ξέρει τοὺς ἀνέμοι.
Ἄνεθα μπρὲ ναυτόπηδο, ἀνεθα εἰς τὸ κατάρτι,
νὰ διγῆς τιάερας θὰ σ' κουθῇ, τί ἀνεμοὶ θὰ σῶρη.
Μὲ γέλοια γέλ' ἀνέθηνι, κλαίοντας κατηθαίνει
— Τί εἶδες μπρὲ ναυτόπηδο κὴ κλαῖς κὴ κατηθαίνεις ;
— Εἶδα τὴν Πόλι πῶς χαλνᾷ, τὰ κάστρα εἰς πῶς κρημνίζου
θ' ἀκούς τιάερας θὰ σκουθῇ, κὴ τί σουργιάς θὰ σῶρη
θὰ σῶρη τρία μὴρόνυχτα, τρεῖς μέρη κὴ τρεῖς νύχτες,
θὰ ἐφερρίζω δενδρική, θὰ ξεπατώσω σπῖτια.

(Ἐκ τῆς συλλογῆς Χ. Γερογιάννη)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΕΡΩΤΟΤΡΟΠΙΑΙ ΤΩΝ ΚΑΒΟΥΡΩΝ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ Δάρβιν καὶ μετ' αὐτὸν πολλοὶ ἄλλοι φυσιοδίφαι ἀναφέρουσι ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ βίου πολλῶν ζῴων παραδοξότατα πράγματα περὶ τῶν ἐρωτοτροπιῶν τῶν ἀρρένων καὶ τῶν τεχνασμάτων ἅτινα μηχανεύονται ὅπως καταστῶσιν ἀρεστὰ εἰς τὰ θήλεια. Πλὴν ἄλλων ἀπειραριθμῶν ἀπεδείχθη ὅτι καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἰ μεταξὺ τῶν πετεινῶν αἰματηραὶ μάχαι κύριον σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἐπίδειξιν ἀνδρείας, ὅπως πρυσελκύουσι τῶν ὀρνίθων τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ὑποταγήν. Ἐσχάτως ὁμως ἄγγλος τις ἐπιστήμων ἐδημοσίευσε ὅλως καινοφανεῖς παρατηρήσεις περὶ τῶν ἐρωτοτροπιῶν τῶν θαλασσίων καρχίνων, τῶν κοινῶς καβούρων. Καὶ τὸ δυσειδὲς αὐτὸ ὄν ὑπεῖκον εἰς τὸν παντοδύναμον τῆς φιλαρεσκείας νόμον φιλοτιμείται νὰ ἐπίδειξῃ εἰς τὴν θήλειαν τῆς ἐκλογῆς του, εἰς τὴν φιλότατην τῆς καρδίας του, ὅτι ἀκριβῶς δὲν ἔχει : χάριν, ἐλαφρότητα καὶ εὐκαμψίαν. "Ἀμα λοιπὸν ἰδῆ ταύτην παρὰ τὴν ἀκτὴν ἀνέρχεται ὁ κύριος ἐπὶ λίθου καὶ ἰστάμενος εἰς τοὺς τελευταίους πρὸς τὰ ὀπίσω πόδας ἀρχίζει . . . νὰ χορεύῃ μανιωδῶς. Πηδᾷ, περιστρέφεται, ταλαντεύεται, ἀνακινεῖ εἰς τὸ κενὸν τοὺς βραχίονας, ὡς ἐπικαλούμενος τὴν εὐσπλαγχτίαν τῆς σκληρᾶς ἐκείνης, καὶ ἐπὶ τέλους πίπτει κατακόπως ὡς χορευτῆς μετὰ γοργότατον στρόβιλον. "Ἄν ἡ θήλεια γοητευθεῖσα ἐκ τοῦ χοροῦ πλησιάσῃ τὸν ἐρωτευμένον κάβουρον, οὗτος ἐγείρεται πάλιν καὶ ἀρχίζει τὸν χορὸν. Πολλάκις δὲ κάβουρος τις θιασώτης φαίνεται τῶν συγχρόνων εὐρωπαϊκῶν χορῶν, προσπαθεῖ ἐκτείνων ἀπαλῶς τὴν ἀγκάλην νὰ παρασύρῃ καὶ τὴν κυρίαν εἰς τὴν δίνην τοῦ χοροῦ. "Ὅστε τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ τὰ τόσα λόγια περὶ χοροῦ καὶ πηδημάτων τῶν καβούρων κυροῦνται νῦν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Παράδοξος ἐπιστημονικὴ μονομαχία : Δύο ἰατροὶ ἀμερικανοὶ συζητοῦντες περὶ τῆς καλλιτέρας θεραπευτικῆς μεθόδου εἰς νόσημα τῆς κύστεως, ἀπεφάσισαν νὰ λύσωσι τὴν διαφορὰν ἐφαρμόζοντες ἕκαστος τὴν ἰδικήν του μέθοδον ἐπὶ δεκάδος ἀσθενῶν. Ἡ μονομαχία αὕτη ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιάζον ὅτι κινδυνεύουσι οἱ μάρτυρες, ἐν ᾧ οἱ ἀντίπαλοι εἶνε ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ.

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΚΝΑ

Ὁ διευθυντῆς τοῦ στατιστικοῦ γραφείου τῆς Οὐγγαρίας κ. Κορόσης ἀπὸ ἐτῶν ἡσχολήθη εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐπιδράσεως τῆς ἡλικίας τῶν γονέων ἐπὶ τῆς κράσεως τῶν παιδῶν. Πρὸς τοῦτο ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν 24,000 περιπτώσεις. Κατὰ τὰ συμπεράσματα αὐτοῦ λοιπὸν : Τὰ παιδία ὧν ὁ πατὴρ εἶνε νεώτερος τῶν 20 ἐτῶν γεννῶνται ἀσθενικά, ἐπίσης καὶ ἐκεῖνα ὧν ὁ πατὴρ ὑπερέβη τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος· εὐρωστότερα παιδία γεννῶσι πατέρες ἔχοντες ἡλικίαν 25—40 ἐτῶν καὶ μητέρες οὐχὶ μείζονα τῶν 35. Τὰ γεννώμενα ἐκ πατρὸς μᾶλλον ἡλικιωμένου τῆς μητρὸς εἶνε εὐρωστότερα ἢ τὰ γεννώμενα ἐκ γονέων ὁμηλικίων.

ΤΟ ΜΕΤΡΗΜΑ ΤΟΥ ΚΟΝΙΟΡΤΟΥ

Εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἐδιμβούργου ὁ κ. Ἄϊ-
κεν ἀνεκοίνωσε τινὰ ἐσχάτως περὶ εἰδικῶν συσκευῶν
δι' ὧν μετροῦνται τὰ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ μόρια κονιορ-
τοῦ. Κατὰ τὰ γινόμενα πειράματα ἐν αὐτῇ τῇ αἰθούσῃ,
ἐν ἣ ἐγένετο ἡ ἀνακοίνωσις εὐρέθη ὅτι ἐν κυβικὸν ἐ-
κατοστόμετρον περιεῖχε 400 χιλ. μόρια κονιορτοῦ
χαμηλά δὲ πλησιέστατα τοῦ δαπέδου 3,500,000 μό-
ρια. Φανταζόμεθα πόσα τοιαῦτα θὰ περιέχῃ ἐν κυβι-
κὸν ἑκατοστόμετρον ἀθηναϊκοῦ ἀέρος.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΞΙΦΙΟΥ

Πρὸ τινος νορβηγικὸν τι ἀτμόπλοιον, ὃ «Πρίγ-
κηψ Εὐγένιος», ἐν ᾧ ἐταξείδευεν ἀπὸ Μοντεβίδεο
εἰς Κιβίικ, παραπλέον τὴν νῆσον Φερνάνδο Νορόνα
συνεκρούσθη σφοδρῶς περὶ τὸ λυκαυγῆς πρὸς στερέον
τι ἀντικείμενον, ὅπερ ἦτο δυσδιάκριτον ἕνεκα τοῦ
σκότους. Τὴν ἐπιούσαν ὄμως παρετηρήθη εἰς τὸ σκά-
φος ῥήγμα δι' οὗ εἰσέρρεε τὸ ὕδωρ, καὶ πρὸς ἐξαγω-
γὴν αὐτοῦ ἐχρειάσθη κατὰ τὰς ἐπομένας ἡμέρας νὰ
θέτωσιν εἰς ἐνέργειαν τὰς ὑδραντλίας ἐπὶ ἡμίσειαν
ὥραν καθ' ἑκάστην. Ἀμα τῷ κατάπλω τοῦ ἀτμο-
πλοίου εἰς Κιβίικ ἀνεκάλυψαν, κατὰ τὴν ἐκφόρτωσιν
τούτου, τὸ ῥύγχος ξιφίου, ὅπερ εἶχεν ἐμπαγῆ εἰς
τινα πλευρὰν τοῦ πλοίου καὶ ἐξεῖχε ταύτης κατὰ ἡ-
μίση δάκτυλον. Ὅτε δὲ βραδύτερον εἰσῆλθε τὸ ἀ-
τμόπλοιον εἰς τὴν δεξαμενὴν πρὸς ἐπισκευὴν, ἀφῆρέ-
θη τὸ τεμάχιον τοῦ ῥύγχους, ὅπερ εἶχε διατυρπηθῆ
τὸ μετάλλιον περικάλυμμα τοῦ σκάφους μίαν σχ-
νίδα πάχους ἕξ καὶ ἡμίσεως δακτύλων καὶ εἶχεν εἰσ-
χωρήσῃ εἰς τὸ ξύλον τοῦ πλοίου εἰς βάθος ἕνδεκα
δακτύλων. Τὸ ὅλον μῆκος τοῦ τεμαχίου τοῦ ῥύγχους
ἦτο 17 περίπου δακτύλων.

ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Κωνσταντινουπόλεως
τὸ ἐξῆς παράδοξον ἱατρικὸν φαινόμενον συνέβη ἐσχά-
τως ἐν Χάλκῃ συνταράξαν τούς κύκλους τῶν ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἱατρῶν:

Μαθητὴς τις τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ἡλικίας
δέκα ἑννέα ἐτῶν ἠσθένησε πρὸ πεντήκοντα ἀκριδῶς
ἡμερῶν. Προσεκλήθησαν πάραυτα οἱ ἐγκριτότεροι τῶν
ιατρῶν καὶ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς Σχολῆς ἱατροῦ
ἐχαρακτήρισαν τὴν ἀσθένειαν ὡς πνευμονίαν, καθ' ἣς
καὶ ἔδωκαν τὰ ἀπαιτούμενα φάρμακα. Ἀλλ' ἡ ἀσθέ-
νεια ὀσμημέραι καθίστατο σοβαρώτερα. Μετὰ τινὰς
ἡμέρας ὁ ἀσθενὴς προσεβλήθη ὑπὸ νάρκης, τότε δ' οἱ
ἱατροὶ ἐχαρακτήρισαν τὴν νόσον ὡς μηνιγγίτιδα. Οἱ
γονεῖς τοῦ νεανίου συνήνωσαν τὰς φιλοστόργους τῶν
περιθάλψεως μετὰ τῆς ἐπιστήμης, ἀλλ' ἡ ἀσθένεια
ἔβαινε ἐπὶ τὰ χεῖρω. Ἐπὶ τέλους οἱ ἱατροὶ κατα-
νόησαντες ὅτι τὰ φάρμακά των δὲν εἶχον ἐπιρροήν,
ἐδήλωσαν εἰς τοὺς γονεῖς ὅτι πᾶσα περὶ τῆς διασώ-
σεως τοῦ υἱοῦ ἐλπίς ἀπώλετο καὶ ἀνεχώρησαν τοῦ
δωματίου τοῦ ἀσθενοῦς, ὅστις διετέλει ἐν παντελεῖ
ἀναισθησίᾳ, μὴδὲν ἑννοῶν μὴδ' ἀκούων, ἀλλὰ καὶ
μὴδὲν ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν γευόμενος. Καὶ ὄντως
πᾶσα ἐλπίς εἶχεν ἐξαφανισθῆ ὅτι γονεῖς ἐθρήνουν τὸ
τέκνον των, οἱ μαθηταὶ τὸν συμμαθητῆν των. Αἰφνης
πραίαν τινὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ὁ ἀσθενὴς ἐνῶ
ἦτο βυθισμένος εἰς λήθαργον ἀνίσταται, ἀνοίγει τοὺς

ὄφθαλμούς, κατέρχεται τῆς κλίνης καὶ ἐρωτᾷ περὶ
τῶν γονέων αὐτοῦ, οἵτινες εἶχον μεταβῆ εἰς Πέραν
ὅπως ἐτοιμάσωσι τὰ τῆς κηδείας! Οἱ ἐν τῇ σχολῇ
καταλαμβάνονται ὑπὸ φόβου καὶ αἱ περὶ θαυμάτων
δοξασαὶ μαθητῶν τινῶν ἐπιρρωνύονται! Ὁ ἀσθενὴς
εἶνε ὑγιής, ὑγιέστατος! Ὁ ἱατρός τῆς σχολῆς γρά-
φει τότε ἐν σπουδῇ ἐπὶ τινος τεμαχίου χάρτου τὰς
λέξεις: «Τὸ παιδί ἐξύπνησε» καὶ ἀποστέλλει αὐτὸ
εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς σχολῆς παραδίδοντα κατ' ἐ-
κείνην τὴν στιγμὴν μάθημα ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ
Ὁ διευθυντὴς λαμβάνει τὸ τεμάχιον τοῦ χάρτου, ρί-
πτει ἐπ' αὐτοῦ βλέμμα καὶ ἐκλαδῶν τὴν λέξιν ἐξύ-
πνησεν: ἐξέπνευσε, τρέχει ἐν σπουδῇ εἰς τὴν σχο-
λὴν, ὅπου ὄλον τὸ προσωπικὸν ἴστατο παρὰ τὴν θύ-
ραν. — Νὰ κατεβάσωμεν τὸ παιδί; ἐρωτᾷ ὁ ἱατρός.
— Βεβαίως, ἀπαντᾷ ὁ διευθυντὴς, πρέπει πρῶτον
ὄμως νὰ προειδοποιηθῶμεν τοὺς γονεῖς του. — Ἀλλὰ
νὰ μὴ κρυσθῆ; — Νὰ κρυσθῆ; . . . τί λέγετε; φω-
νεῖ ἐκπληκτος ὁ διευθυντὴς δὲν ἀπέθανε; Κατ' ἐκεί-
νην τὴν στιγμὴν ἐφάνη κατερχόμενος ὁ πρῶην ἀ-
σθενὴς καὶ ἀσπάζεται φιλοστόργως τὴν χεῖρα τοῦ
διευθυντοῦ πλήρης δακρύων τοὺς ὄφθαλμούς ἔχων.
Ἡ συνέχεια ἀπλουστάτη. Ὁ νέος μετέβη εἰς τοὺς
γονεῖς του καὶ εὐρίσκειται νῦν παρ' αὐτοῖς ἀπολαύων
ἄκρας ὑγείας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ — ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΤΕΧΝΑΙ

Ἄτλαντα τῶν ζώων καὶ φυτῶν τῆς κλασσικῆς ἀρ-
χιότητος ἐκδίδουσιν ὁ γνωστὸς νομισματολόγος F.
Imhoof μετὰ τοῦ O. Keller, συγγραφεὺς τῆς περὶ τῶν
ζώων τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος μονογραφίας. Ὁ
Ἄτλας οὗτος θὰ περιέχῃ εἰκοσιῆς φωτοτυπικούς πί-
νακας, ὧν οἱ ἡμίσεις νομισμάτων ἀρχαίων ἐχόντων τύ-
πους ζώων ἢ φυτῶν, οἱ δ' ἄλλοι σφραγιδολίθων μεθ'
ὁμοίων παραστάσεων. Εἰς τὰ πραγματικὰ ζῶα καὶ
φυτὰ προστίθεται καὶ ἡ τάξις μυθικῶν ζώων καὶ συμ-
μικτων τερατιῶν εἰδῶν, ὧν αἱ ἀπεικονίσεις εἶνε σπου-
δαίταται διὰ τὴν μελέτην τῆς ἀρχαίας μυθολογίας
καὶ τῆς συμβολικῆς.

Μουσικὴ σύνθεσις τοῦ πρίγκηπος Φρειδερίκου τῆς
Ἑσθίας, ὅστις εἶνε διακεκριμένος μουσικός, ἐπισύρει τὸν
γενικὸν ἔπαινον ἐν Γερμανίᾳ. Ἡ σύνθεσις αὕτη εἶνε
τετραφωνία ἐγγόρδων ὀργάνων καὶ ἐξετελέσθη ἐσχάτως
ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Βερολίνου ἐπὶ πα-
ρουσίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ πολλῶν κεκλημένων.

Ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ ἐγένετο πρό τινος ἡ
ἐπίσημος ὑποδοχὴ τοῦ τελευταίου ἐκλεχθέντος εἰς ἀν-
τικατάστασιν τοῦ Λαμπιῆ νέου ἀκαδημαϊκοῦ Μεγιάκ.
Ἐξ ὀνόματος τῆς ἀκαδημίας προσεφώνησεν αὐτὸν κατὰ
τὰ εἰθισμένα ὁ Ἰούλιος Σίμων.

Ἡ διεθνὴς ἔκθεσις τῶν Βρυξελλῶν ἡ γενομένη
κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀφῆκεν ἔλλειμμα 400 χιλιά-
δων φράγκων.

Ἄντι 890 λιβρῶν στερλινῶν ἐπωλήθη ἐσχάτως ἐν
Λονδίνῳ παλαιὸν τι βιβλίον εἰς μικρὸν σχῆμα περιέχον
ἑννέα δράματα, ἐν οἷς τέσσαρα τοῦ Σαίξπηρ.

Ἐν ἡλικίᾳ 104 ἐτῶν ἀπέθανεν ἐν Παρισίῳ ὁ
πρεσβύτερος τῶν συγχρόνων ἐπιστημόνων γάλλος χη-
μικός Σεβρέλ. Ὁ Μιχαὴλ Εὐγένιος Σεβρέλ ἐγεννήθη
ἐν Ἀνζερ τῇ 31 Αὐγούστου 1786, ἦτο δὲ υἱὸς διακε-
κριμένου ἱατροῦ. Κατὰ τὸ 1810 διωρίσθη παρασκευα-
στῆς ἐν τῷ φυσιογραφικῷ μουσεῖῳ τῶν Παρισίων, τρία

δι' ἑτη βραδύτερον καθηγητῆς ἐν τῷ λυκείῳ Καρλομάγνου. Τῷ 1830 διεδέχθη τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ Βακελὲν ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς χημείας, ἣν καὶ ἐδίδαξε μέχρι τοῦ 1887. Ἐπὶ 80 ἔλα ἑτη ἐργασθεὶς ἐν τῷ φυσιογραφικῷ μουσεῖῳ κατέγινεν ἰδίως εἰς τὴν μελέτην τῶν λιπαρῶν σωμάτων καὶ τῶν βαφικῶν ὑλῶν. Ὡς γνωστὸν ὁ Σεβρέλ εἶνε ὁ εφευρέτης τῶν ἐκ στέατος κηρίων.

Ἐστία εἶνε ὁ τίτλος δράματος τοῦ Αἰμιλίου Βερζερά τοῦ ὁποῖον μέλλει νὰ παρασταθῇ ἐν τῷ παρισινῷ θεάτρῳ τῶν Variétés, πρωταγωνιστοῦσης τῆς Σάρας Βερνάρ.

Ἡ ἐφημερίς τοῦ Πεκίνου πανηγυρίζει κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὴν χιλιετηρίδα αὐτῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ἐν Ἀρκανσὰς τῆς Ἀμερικῆς εἰς μαῦρος ὀνόματι Ἀβραὰμ Λίγκολν ἐγένετο αἰφνης πλούσιος, ἐνῶ ἦτο πτωχότατος, διὰ τῆς εὑρέσεως 70 χιλ. δολλαρίων κεκρυμμένων ἐντὸς κορμοῦ δένδρου παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ Μισισσιππῆ. Ὁ εὐτυχὴς μαῦρος εἰς ὑπερβολὴν ἐνάρετος ἠθέλησεν ἐν ἀρχῇ νὰ ζητήσῃ διὰ τῶν ἐφημερίδων τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ θησαυροῦ καὶ μόλις ἐπέισθη ὑπὸ τῶν οἰκείων νὰ μὴ προβῇ εἰς τοῦτο.

— Ἡ πολιτεία τοῦ Κοννεκτικουτ ἐν Ἀμερικῇ ἐψήφισεν ὀριστικῶς νόμον ἀπαγορεύοντα τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ εἰς παιδία μικρότερα τῶν 16 ἐτῶν. Ὁ νόμος οὗτος ἔχει αὐστηροτάτας ἀπαγορευτικὰς διατάξεις: ὁ πωλῶν ἢ παρέχων καπνὸν εἰς ἀνήλικον παιδίον τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι 50 δολλαρίων, παιδίον δὲ συλλαμβανόμενον μὲ τὸ σιγάρον ἀνὰ χεῖρας τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρις 7 δολλαρίων.

— Κατὰ τινὰ παραστάσιν τῆς «Καλύβης τοῦ Μπάμπια Θωμᾶ» ἐν πόλει τῆς δυτικῆς Βιργινίας συνέβη τὸ ἐξῆς δυστύχημα: μεγάλη λυχνία πετρελαίου ἀνηρτημένη ὑπὲρ τὴν σκηνὴν ἔπεσε καὶ διαρραγεῖσα μετέδωκε τὸ πῦρ εἰς τὰ παραπετάσματα. Τὸ κοινὸν ἐντρομον ἐτράπη εἰς φυγὴν, ἐκ τῆς συμπίεσεως δὲ ταύτης πολλοὶ ἐπληρώθησαν· εὐτυχῶς οὐδεὶς ἐφονεύθη. Τὸ πῦρ ἐγκαίρως προληφθὲν ἐσβέσθη ἔνευ μεγάλης ζημίας.

— Ἐν Χικᾶγο ἰδρύθη ἄρτι ἐργαστάσιον, ἐν τῷ ὁποίῳ κατασκευάζονται καθ' ἑκάστην ἐν ἑκατομμύριον πέταλα. Πρὸς τοῦτο ἐργάζονται 65 μηχαναί, ὧν ἑκάστη παρέχει ἔτοιμα 550 πέταλα κατὰ λεπτόν, ἐν ᾧ πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε ἐν χρῆσει μηχαναὶ παρήγγον οὐχὶ πλείονα τῶν 45 πετάλων κατὰ λεπτόν.

— Ἐν Νέα Ὑόρκῃ πλούσιος τραπεζίτης ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ κτίσῃ οἶκον ὑψηλότατον ἀποτελούμενον ἐκ δεκαεσσάρων ὀρόφων. Μόλις δὲ εἶχε φθάσῃ τὸ οἰκοδόμημα εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον καὶ ἐκρημνίσθη αἰφνης ἐκ θεμελίων. Εὐτυχῶς ἡ καταστροφὴ συνέβη κατὰ κυριακὴν καὶ οὐδεὶς ἐργάτης ἢ ἄλλος τις ἐτάφη ὑπὸ τᾷ ἐρείπια.

— Εἶνε ἐκτεθειμένος πρὸς πώλησιν ἐν Βρυξέλλαις παρὰ τινι κοσμηματοπώλῃ θαυμασίος ἀδάμας βάρους 24 1/8 καρ. καὶ διαυγέστατος. Ἡ ἀξία αὐτοῦ υπολογίζεται εἰς 100 χιλ. φράγκων. Ὁ ἐμποῖων αὐτὸν εἶνε πρίγκηψ τις, εἰς ὃν ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος τῆς Ρωσίας Ἀλεξάνδρου Β'.

— Ὡς γνωστὸν ἐν Ἀμερικῇ αἱ πόλεις φυτρῶνουν ὡς οἱ μύκητες. Πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐκτίσθη ὁ πρῶτος οἶκος νέας πόλεως ἐν τῷ Βορειαμερικανικῷ κράτει Βιχίγαν, εἰς ἣν ἐδόθη τὸ ὄνομα Γιάδσταρ. Τὴν σήμερον ἡ πόλις αὕτη ἀριθμεῖ 2000 κατοίκους, ἔχει μίαν εὐρεῖαν ὁδὸν φωτιζομένην δι' ἠλεκτροκίνητων λαμπτήρων, δημοαρχεῖον, πέντε ναοὺς, τρία σχολεῖα, δύο τραπέζας, ἑξ ἐργοστάσια, μίαν ἐφημερίδα καὶ πεντήκοντα ἐμπορικὰ καταστήματα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ο ΒΡΑΧΙΩΝ ΜΙΑΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ

Μεταξὺ τῶν προσώπων τοῦ ἐν Βιέννῃ νέου δραματικῆς θεάτρου (Hofburgtheater) ἐξέχει διὰ τὴν τέχνην ὅσον καὶ διὰ τὸ εὐπλαστον τοῦ σώματος ἡ ἠθοποιὸς Χαύερλανδ. Κατὰ τὰς βιενναίας ἐφημερίδας ὁ δεξιὸς βραχίον τῆς καλλιτέχνιδος ταύτης ἔχει καὶ μικρὰν ἱστορίαν προσθέτουσαν πλείονα σημασίαν εἰς τὸ κάλλος τοῦ καὶ προσεπικυροῦσαν αὐτό. Ἡ ἱστορία εἶνε ἡ ἐξῆς: Ὁ ἐν Δρέσδῃ γλύπτῃς Σίλιγκ, ὁ κατασκευάσας τὸ ἄγαλμα τῆς Γερμανίας, ὅπερ ἐστήθη παρὰ τὸν Ῥήνον, ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐζήτηε εἰς μάτην πρότυπον διὰ τὸν δεξιὸν βραχίονα αὐτῆς κρατοῦντα τὸ αυτοκρατορικὸν στέμμα. Ἀπηλπισμένως πλέον ἐκ τοῦ κακοσχῆμου ὄλων τῶν βραχιόνων τῶν ἐν Δρέσδῃ γυναικῶν ἔτυχε νὰ μεταβῇ ἐσπέραν τινα εἰς τὸ θέατρον. Ἐξενίζετο ἐκεῖ τότε ἡ δεσπινὴ Χαύερλανδ' εἰς τινα δὲ σκηνὴν τοῦ παριστανόμενου δράματος, ἐκίνησε τὸν δεξιὸν βραχίονα μετὰ τσαύτης μεγαλοπρεπείας, ὥστε ὁ καλλιτέχνης ἀνεπίδησε περιχαρῆς ἐκ τῆς θέσεώς του. Εἶχεν εὖρη ὅτι ἐζήτηε. Τὴν ἐπομένῃν ἐπισκεφθεὶς τὴν ἠθοποιὸν, ἀφηγγήθη τὸ συμβάν καὶ παρεκάλεσεν αὐτὴν νὰ παράσχη ὡς πρότυπον τὸν βραχίονα τῆς εἰς τὸ ἄγαλμα τῆς πατρίδος. Εὐχαρίστως ἀποδεχθεῖσα τὴν πρότασιν μετέβη εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Σίλιγκ καὶ ἀνασύρουσα τὴν δεξιὰν χεῖριδα ἔδωκε τὸ πρότυπον τοῦ θαυμασίου ἐκείνου βραχιόνος, ὃν ἀναπαρέστησε γιγάντειον καὶ ἀθάνατον ἡ τέχνη.

ΑΚΟΥΣΙΩΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑ ΚΑΛΛΟΝΗ

Κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς Νικαίας εἶχε προκηρυχθῆ καὶ ἀγὼν καλλονῆς ἐν δημοσίῳ χορῶ μεταξὺ τῶν ἀνευ προσωπίδος γυναικῶν, τοῦ ὁποῖου ἄθλον εἶχον ταχθῆ χίλια φράγκα. Τὸ βραβεῖον ὁμοψήφως ἐδόθη εἰς τὴν πλουσίαν ἀμερικανίδα κυρίαν Πήρς. Ἡ περικαλλῆς ἀμερικανὶς μετ' ἐκπλήξεως ἔμαθε τοῦτο, καθόσον ἠγνόει καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος τὴν ὑπαρξίν, οὐδ' ἠνόησε νὰ συμμετάσχῃ αὐτοῦ καὶ ὅλως ἀμέριμος περιήρχετο τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ. Ἐν τούτοις λαβούσα τὸ χιλιόφραγκον βραβεῖον ἐδώρησεν αὐτὸ αὐθραι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΕΠΙΣΟΔΙΟΝ

Τὸ ἐξῆς φοβερὸν ἐπιεσόδιον συνέβη ἐσχάτως εἰς σιδηροδρομικὸν συρμὸν παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Βιργινίας: Ἐν ᾧ ἔμελλε νὰ διασχίσῃ εὐρύτατον λειμῶνα εὐρέθῃ οὗτος πυρπολούμενος. Καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν ἤλπισαν ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ διέλθωσι τὴν ζώνην τοῦ πυρός, ὕστερον ὁμῶς εἶδον ὅτι ἦτο αὕτη πολὺ μᾶλλον ἐκτεταμένη ἢ ὅσον ἐφαίνετο μακρόθεν. Ὁ συρμὸς τότε ἀνέκοψε τὸν δρόμον καὶ ἤρχισε νὰ ὀπισθοχωρῇ. Ἄλλ' ἦτο ἀργά: τὸ πῦρ εἶχε καταλάβῃ ἐκ τῶν ὀπισθεν τὴν ὁδὸν, προυχώρει δὲ ταχέως καὶ ἐκ τῶν ἐμπροσθεν. Οἱ ἐπιβάται ἐντρομοὶ ἐβλεπον ἐγγίζοντα βέβαιον θάνατον ὁ ἄηρ καθίστατο πνιγηρὸς, ἐκαίνοντο σχεδὸν ἐντὸς τῶν ἀμαξῶν. Ἐπὶ τέλους ὁ μηχανικὸς βλέπων τὴν τελευταίαν ὥραν ἐγγίζουσαν ἀπορασίξει